

פ ר ו ט ר ק ו ל מ ט' 31 / ב

סיסיבת ועדת החוקה, חוק ומשפט, ביום ב', כו' בטבת תשי"ז
28.1.1957, שעה 10.40

ש. הלל	היו"ר נ. ניר	בכחן:
ז. ורהפטיג	ב. אזניה	
ש. יוניצ'טן	ס. בגין	
י. ש. רוזנברג	ד. בר-רב-האי	

מוזמנים: שר המשפטים פ. רוזן
היועץ המשפטי לממשלה ח. כהן
ד"ר א. ידין
ס. אלון

- סדר-היום:** (1) חוק בתי-המשפט
(2) חוק לתיקון דיני העונשין (עובדי הציבור), תשי"ז-1956
(3) חוק לתיקון פקודת עבודת עונשין

(1) חוק בתי-המשפט

היו"ר נ. ניר: בתיקי הועדה תמצאו סכתב שנתקבל סכטה שופטים סחוזיים, וכן סכתב סאת נטיא ביה"ט העליון כן נקבל היום את נוסח ההסתייגויות, כפי שנוסחו ע"י היועץ המשפטי. ביום ב' הקרוב נקיים ישיבה סופית בענינים אלה, ותינתן אפשרות לחברי הועדה לסנות את ההסתייגויות או להוסיף.

ח. כהן: לא רציתי שלא לקיים את הבטחתי, להביא לנו היום את רשימת ההסתייגויות לחוק בתי-המשפט. רשימה זו עשיתי לפי הפרוטוקולים, והיא כמובן לקויה בתוכן - כי חסימה בודאי הסתייגויות אחדות, וגם בניסוח - כי במקומות רבים לא מצאתי בפרוטוקולים נסוחים טובים ועשיתי מה שעשיתי מתוך הזכרון. לכן אני רוצה לחלק את הרשימה לחברי הועדה לעיון, כדי שכל המסתייגים יוכלו להעיר את הערותיהם, ואבקש לתת לי את הערותיהם בהקדם האפשרי.

(2) חוק לתיקון דיני העונשין (עובדי הציבור), תשי"ז-1956

סעיף 1

ס. אלון: חברי הועדה בקשו לברר, בקשר לפסקה (6) והסלים, "לאחר תחילת חוק זה", מה הסקרים שהועמדו לבקורת הטבקר על פי חוק או על פי החלטת הכנסת לפני קבלת חוק יסנם שלשה סקרים, ולמעשה הבעיה מתעוררת לגבי שנים בלבד.

המוסד לביטוח לאומי הועמד תחת בקורת טבקר הסדינה, אבל באותו חוק יש סעיף מיוחד (סעיף 83) האומר כי, לענין פקודת החוק הפלילי יראו את עובד המוסד כאדם העובד בסירות ציבורי ובתפקיד ציבורי" וכו'. בקשר למוסד זה, הבעיה נפתרה איפוא באותו חוק עצמו. אנו מציעים טסום כך שינוי טכני בלבד, והוא: להכניס בהגדרות "עובד המוסד לביטוח לאומי" ולמחוק בחוק הביטוח הלאומי את סעיף 83 כדי שכל הסוגים יימצאו בטקום אחד. למעשה אין פה כל שינוי חוקי אלא שינוי טכני בלבד, כתוספת פיסקה מיוחדת.

המקרה הסני הוא בנק ישראל. בחוק בנק ישראל יש סעיף מיוחד שהעמיד את המוסד תחת בקורת סבקר הסדינה. אם נרצה לכלול עובדי הבנק בטושב "עובדי ציבור" הרי ישנן סתי אפשרויות: או ל

במפורש: "עובד בנק ישראל", או למחוק את הסלים, טיוטת תחילת חוק זה
ומזו ייפלטו סמלים.

סקרה שלישי הוא סגן-דוד-אדרום, שהועמד תחת
בקורת מבקר המדינה לפי סעיף ספורט בחוק. אנו מציעים למחוק את כל
התוספת, החל מהסלים: "או שיועמדו לאחר תחילת" וכו' ובמקום זה לומר
בספורט: "עובד המוסד לביטוח לאומי, עובד בנק ישראל", ועל הועדה להחליט
אם להכניס גם עובד סד"א. לדעתנו מסיפיק לכלול את שני המוסדות הראשונים.

היועץ המשפטי של מבקר המדינה סבר לנו כי
למעשה הרישא האנונימי, חבר או עובד ההנהלה או מזכירות ל"גוף" וכו' וכו'
אמנם קיימת בחוק מבקר המדינה, ומשום כך הענין הועתק לכאן, אבל אמז
קום המדינה לא היה סקרה שהשתטשו בגוף כזה. על כן אנו מציעים לשנות:
את נוסח הסעיף, ולכתוב: "חבר או עובד הנהלה או מזכירות של מפעל, מוסד
קרן או גוף שהממשלה מטלתפת בהנהלתם". מלבד זאת תוסף פסקה מיוחדת:
"עובד המוסד לביטוח לאומי".

היו"ר נ. ניר:

ניסוח זה הוא בלתי הגיוני. אם, הכן "נכלל
בסעיף הראשון, הוא טיורתי; אם אינו נכלל,
אין הגיון לומר, וכן". לפי דעתי, הכנסת עובד לשכת העבודה הכללית פוגע
בטלטות התמונה. כל עוד אין טייכות למוסד זה לכאן, נשמלת השאלה: לפה
לא פקירי התאחדות בעלי התעסיה, למשל? מדוע דוקא עובדי הלשכה הכללית?

על כן אני מציע נוסח זה: "עובד ציבור
הוא: א) שנקבל מסכורת חדשית מאוצה המדינה, דעות סקומית, ההסתדרות
הציונית וקרבותיה; ב) סעיף-קטן (6) סבהצית החוק; ג) נוור, לפי מינ
של בים"ט. זה מכסה את כל העובדים הציבוריים, כולל עובדי בנק ישראל
והמוסד לביטוח לאומי. את עובד לשכת העבודה הכללית אני מציע להוציא
מכאן. אל תסכחו מלבד האחריות לפי חוק זה קיימת אחריות פלילית בדרך
כלל.

ז. דרהפטיג:

אני מסכים להכניס עובדי המוסד לביטוח
לאומי ובנק ישראל. אני מסכים שאין להכניס
את סגן-דוד-אדרום. בסעיף (6) הייתי מציע: "חבר הנהלה או עובד במפעל,
מוסד, קרן או גוף שהממשלה מטלתפת בהנהלתם". אני יודע מדוע נאמר
"מזכירות"; מה ההבחנה בין עובד מזכירות לעובד שלא במזכירות?

אני מציע לא למחוק את סעיף 83. בחוק הביטוח
הלאומי. אין מוחקים סעיף אפילו הוא נראה מזוטר. לעומת זאת אני מתנגד
להצעת היו"ר בענין עובד לשכת העבודה הכללית. יצא הנדל רב בין עובד זה
ובין עובד ההסתדרות. הלשכה כיום היא מוסד חצי-מסלכתי ולכן להזכיר
זאת.

ט. אלון:

גם בנוסח המתוקן כתיבנו "חבר הנהלה או
מזכירות" היות ולא רצינו להרחיב את היריע
יתר על המידה. הכוונה היא, שעל אותה אנשים שהם אנשי הצטרות במפעל
שהממשלה מטלתפת בהנהלתו תחול אותה חובה החלה על עובדי הציבור, אבל
טעם לכלול שוער, ל של, בחברת החשמל.

ש. יוניצ'מן:

אני חושב שיש הגיון בהצעת כ"ח בגין, אשר
לצמצם באופן יסודי את החוק, או להרחיב את
- כדי שיהיה לו גם הגיון. מספר עובדי המדינה מתקרב ל-48 אלף ועובדי
העיריות טונים רבבות נוספות. "סקורות" שהממשלה תשתתף עכשיו בהנהלתה,
כן כלולה, וקרפת-חוליו - לא. קשה להטביר ולהבין זאת וכל עטן שהחוקק
אינו מבין, כיצד יבין הציבור?

על כן, או שאנחנו אומרים; רק עובדי המדינה
וכל החוקים האחרים חליו גם על אותם האנשים שאני מבקש לכלול אותם בחוק
בארגומנטציה שלכם. זה השאלה החשובה ביותר בטביל הוועדה.

ד. בר-רב-האי:

כל אדם המפלא תפקיד ומשרת אחרים, הוא עובד
ציבור. האפשרויות של שירות ציבור, בעיקר
מורה שלנו אשר טר בלת שהיפותרופיה של ארגון, הן רבות, על כן עלינו
להחליט קודם-כל אם להרחיב את המסגרת או לצמצמה. היו"ר בהצעתו מצמצם

את הטענה, באמרו: "אוצר הסדינה".

היו"ר ב. גינ:
אני מוכן להתפטר גם על סכורת לא-חדשית,
אם על כך יהיה הויכוח.

ד. בר-רב-האי:
אין זה אומר שאין אפשרות לבקש באמצעים
נגד אדם שלא ייכלל, אם אני טרצוני הטוב
שייך לארגון או למפלגה, אי-אפשר לכלול זאת במסגרת של "עובד ציבור".
לשכת העבודה הכללית ללא כל ספק מטרתה היא רחב טאו, אך כל
זמן שאין עליה גושפנקא מטלכתית ומבקר הסדינה אינו מבקר אותה, אין
אפשרות לכלול אותה. אני הולך בכיוון של צמצום ולא הרחבה. לגבי "בורר"
אני מציע לכתוב: "לפי צו של ביהמ"ז".

א. הלל:
בניח שאנחנו מרחיבים. מה רע בכך ומה זה
טבהיל? אם אנו חיים כיום חיים ציבוריים
כאלה, שיטנם גופים רבים שטטפלים בגופנו - מה רע להגיד שעל כולם יחול
אותו חוק של הסדינה? מה שמגיע כהגנה לפקיד הקק"ל, עם כל הכבוד, איננו
מגיע לאדם שאחת היא אם הוא רוצה או איננו רוצה, הוא צריך לפגוש את
הציבור הזה? אנו לוקחים אדם, מטילים עליו חובה ציבורית מטורגה ראטונה,
ומאידך מטכטיים שזה עסק פרטי של מיטהו? אני אומר: לא רק לשכת העבודה,
מגיעה לאיש בקופת חולים אותה הגנה - לפקיד קופ"ח שמחלק את הטטפריים.
יש לו ברירה לא למלא את התפקיד הציבורי הזה? אומרים: המבחן צריך
להיות אובייקטיבי, אם אמנם הוא מטפל בענינים הנוגעים לכל הציבור,
או שזה ענין וולונטארי. דוקא במציאות הישראלית זה איננו כך. בין
אם אני רוצה או אינני רוצה - אני חכר הסתדרות העובדים הכללית או
הלאומית והיא מנהלת בטטי מו"מ, על פי חוק שאני קענו אותו.

האמת היא שהרחבה כאן, לגבי היקף החוק,
היא אפשרית. הטענה שאחת מרחיב זאת על כל היטוב, אינה מתקבלת על הדעת,
כי אם תקח את כל עובדי הסדינה, העיריות וכו' - תטכיים אתי שכל ההרחבה
שעליה אני מדבר אינה מגיעה עד כדי עטרה אחוז, ואם אמנם זה מרחיב
בעטרה אחוזים, מה הבהלה? בטה זה גורע אם אני כולל אותם טוסדות שיט להם
בגיעה לפרטה זן? הטענה של ההרחבה אינה טבהילה אותי.

ט. בגין:
אני מוסיף לחשוב שהרחבה על גופים או
ארגונים ציבוריים לא-טטלכתיים, אינה טובה.
כי אחת מטטי אלה: אם נטיל עליהם את הטוטג "עובד ציבור", אי-אפשר לעטור
בלשכת העבודה הכללית ובאובייקטיבה - טוסד ציבורי חשוב; שירותי
תחבורה ציבוריים, זה שירות ציבורי חשוב טמד ויש כל טיני אפשרויות גם
שם להטתחד.

לכן, לדעתי המבחן צריך להיות אחד: טטלכתית,
או לא-טטלכתית. חכמת העטים טטנוטיים קצת בהלכות טדינה אמרה, טאת הטוטג
"עובד ציבור" יש בכ"ז לצמצם בקטר לעובד זה או אחר של הסדינה או עובדי
הרטויות הטקוטיות בטירותים קווי-טטלכתיים. אני מציע שנקבע קודם כל
את העקרון: המבחן הוא טטלכתית או לא-טטלכתית. אם נחליט: טטלכתית, אז
נמצא את הנוסח המתאים.

ז. ורהפטיג:
בעצם הלכנו בכיוון של עובדים טטלכתיים, אלא
טאז טתעוררות השאלות בטעיפיים-קטנים (3),
(5) ו-(7). הגיטה היא באמת גיטה של צמצום. אין פה רק שאלה של כטות,
אלא יש שאלת הגיון: מה ההגיון טאת אלה טכניטיים ואם האחרים אין
טכניטיים. ביחט להטתדרות הציונית וטוסדותיה - היא עצמה עטדה על כך בכל
תוקף וזו היתה שאלה של כבוד ושל הטכס; לכן אינני מתנגד טגם ענין זה
שיכלל. ענין עובדי לשכת העבודה הכללית נכלל, כי זה בעצם תפקיד שהוא
כבר טלט-רבעי טטלכתית. האובייקטיבה טמחל על הכבוד הזה, ולדעתי - בצדק.
בטאת שאלת הבורר. לדעתי, ברגע שהצדדים טוסדים לו פוגקציה של טופט,
יש לכלול אותו. הייתי טוחק בתחילת הטעיף את הטלים, בין בטינוי, בין
במחירה ובין בהטכס". אין להוסיף פירוט טאיננו אומר הרבה.

י. ש. רוזנברג:
אני בעד הרחבה. הטצב בארץ הוא אחר טאטר
בארצות אחרות, וההטתדרות הציונית תוכיח.
אין עוד ארץ שיט בה טטאטוס דומה לזה של ההטתדרות הציונית. יש אצלנו
טוג של שירות קווי-טטלתי, טאינו נמצא בטקוטות אחרים, וכטוג זה נכללים
יובדים טטויטיים שבארצות אחרות הם עובדים פרטיים. איננו יכולים להטות

קופ"ח מצלנו להסדר דומה בארצות אחרות. מצלנו באופן אוטומטי כל עולה חדש בכלל במסגרת זו וכל מיט מעברה מקבל סעד ובכלל. האם אפשר לוטר שהמטלה משלמת בשבילו וזה מיננו שירות מסלתי? על כן עלינו להחליט מיט בחינה מסללית שהיא הרבה יותר רחבה מאשר בארצות אחרות.

ד"ר א. ידין:

היו"ר התעבב על הפלה, וכן. בניסוח הסופי צריך להיות ברור, שמבלי לגרוע מהכלליות של הריטא, על כל פנים הטובים שיהיו מפורטים בפסקות אלו יהיו כלולים בתוך ההגדרה. אחרי טיכום הפרטים נמצא את הנוסח המתאים שיכלול דבר זה.

לא הייתי מציע לקבל את ההצעה למחוק את הטלים, בין בסינוי, בין בבחירה ובין בהסכם, כי אחרת עלול להיווצר נוסח מוטעה. אנו רוצים להבהיר שקיימים שני הדברים גם יחד: החיקוק, שהוא הבסיס לדבר, ואחר כך הסינוי וכד'.

אין אנו דנים כאן בכל אדם שיש לו תפקיד ציבורי, אלא עצם הטעיפים שעליהם תחול ההגדרה הזאת דנים אך ורק בעבירות פלליות הקשורות במהותן עם אדם שיש לו תפקיד שלטוני או קווי-שלטוני בידו, ולא רק שיש לו סגע עם הציבור. חוק הסוחר הוטל לבטוף על מי שמטלם תפקיד מטעם המדינה או מטעם רשות מקומית, ואת המטר העבירו לתוספת שבה פורטו מוסדות שנראו דומים במעטם למוסדות השלטון המרכזי או המקומי. כך נתקבלה רשימה הכוללת את המוסדות הנזכרים בסעיפים (3), (4), (5) של ההצעה. בהצעה שלפנינו יש הרחבה נוספת, כי ההנחה היא שגם אלה הם גופים קווי-שלטוניים בדומה לגופים האחרים. בכיוון זה צריך להכריע.

ההצעה אינה הולכת עד לקיצוניות ועוקבת אחרי כל תפקיד שיש בו איזה שהוא גוון של שררה; ומאידך איננה מסתפקת במה שכלול היום, אלא הולכת צעד אחד קדימה בהרחבת החוג הזה. יש להניח שבעבור שנים אחדות תבוא הצעה נוספת להרחבה, אם אפשר יתברר שהולכים בכיוון כזה.

היו"ר נ. ניר:

השאלה הראשונה היא, אם רוצים לצמצם את החוק או להרחיבו.

ס. אלון:

אני טפנה תשובת לב חברי הועדה, וגם בחוק הקיים זה לא רק תפקיד כמו עובד מדינה - כפי שח"כ בגין אמר - אלא יש כאן סעיף-קטן ב': "כל משרה לאדם נתמנה לה או הוצע לה על-פי החוק", וזו הריטא של הנוסח שלנו. אם כן, בעצם עי"כ איננו מרחיבים עכשיו, כי גם בחוק הקיים כל תפקיד שהוא עפ"י חיקוק כלול בטושג של עובד ציבורי, וההרחבה היחידה היא אך ורק בשאלה של ההסתדרות הציונית ולטכת העבודה.

ש. יוניצ'סון:

מה עם עובדי הרבנות הראשית?

ס. אלון:

הם עובדי מדינה ומקבלים משכורת ממשרד הדתות

היו"ר נ. ניר:

השאלה היא אם להסתפק בעובד-ממלכתי ומוניציפאלי, עם כמה יוצאים מן הכלל; או, בדרך כלל ללכת בדרך של הרחבה כללית. אם נבחר בדרך הצמצום, נדון אח"כ על תוספת היוצאים מן הכלל; אם נדחה הצעה זו נוכל לדון גם על סעיפים אלה וגם על סעיפים חדשים - קופת-חולים, אוניברסיטה וכו'.

ש. יוניצ'סון:

אני מציע: רק עובדי מדינה.

ה ע ב צ ה

- (א) בעד, "עובד ממלכתי" - 1
- נגד - 1
- (ב) בעד, "עובד ממלכתי, מוניציפאלי ולאומי" - 3
- נגד - 4

ז. ורהפטיג: אני מציע להסתפק בקטגוריות לבהצעת הממשלה.

היו"ר ג. ניר: יש חברים שרוצים להוציא ויש שרוצים להוסיף. נתחיל ברישא.

ז. ורהפטיג: אני מסיר את הצעת י, למחוק הסלים "בין כטינוי, בין בבחירה ובין בהסכם". אני מציע שתחילה יהיה הפירוט ואחר-כך הכלל.

סוכם: לקבל את הצעת ח"כ ורהפטיג - קודם לציין הפירוט ואח"כ הכלל.
סעיפים-קטנים (1), (2) - נתקבלו.

ש. יוניצ'סון: מציע להוסיף: "מוסדות ההסכמה הגבוהה".

הצבעה: הצעת ח"כ יוניצ'סון נדחתה.
זכות הסתייגות לח"כ יוניצ'סון.
סעיף-קטן (3) נתקבל כלטובו.

סוכם: לשנות סדר הסעיפים כדלקטן:
(4) אחרי (2); (4) יהיה (3);
(3) יהיה (2).

הצבעה: סעיף-קטן (5) נתקבל כלטובו.
סעיף-קטן (6) בנוסח ח"כ ורהפטיג, נתקבל: --
"חבר הנהלה או עובד במפעל, מוסד,
קרן או גוף שהממשלה מטתפת בהנהלתם".

ד. בר-רב-האי: בסעיף-קטן (7) אני מציע: בורר, מנהל עזבון, נקבל נכסים.

ס. אלון: יש הוראות מסויימות בענין מנהל עזבון; יש לו מסגרת מסלו.

זר המשפטים פ. רוזן: צריך להיות: כל בורר.

הצבעה: בעד סעיף-קטן (7) כלטובו - 3
בעד "מינוי לפי צו ביט"ש" - 2
סעיף-קטן (7) נתקבל כלטובו

ס. אלון: היתה הצעה להוסיף פסקה על עובד המוסד לביטוח לאומי ועובד בנק ישראל.

סוכם: להוסיף פסקה כנ"ל.

ט. הלל: אני מציע תוספת שלשה סעיפים-קטנים: -
(8) חבר הנהלה, עובד הנהלה או מזכירות ארגון עובדים ומועצת פועלים; (9) חבר הנהלה, עובד הנהלה או מזכירות קופ"ח; (10) חבר הנהלה, עובד הנהלה או מזכירות מפלגות או ארגונים פוליטיים המשתתפים בבחירות כלליות.

הצבעות: סעיפים-קטנים (8), (9), (10) כהצעת ח"כ הלל - לא נתקבלו.
זכות הסתייגות לח"כ הלל.

זכות הסתייגות לח"כ שופטן-נגין בענין "עובד מדינה".

זכות הסתייגות לסעיף 1 לח"כ ניר, עם הסתייגות אבנטואלית (אם הסעיף יתקבל) נגד "לשכת עבודה כללית".

סעיף 2הצבעה: סעיף 2 (א) - נתקבל.

ס. אלון: (קודם סעיף 110 בטלואו). הואיל והוספנו בפסקה 6, חברי הנהלה" וגם "עובד במפעל שהמטלה משתתפת בהנהלתו", יוצא שלפי סעיף 110 אסור למנהל בחברת החשטל, למשל, שיהיו לו מניות בחברה, ואין בכך הגיון. לכן באה התוספת המוצעת. אבל הנוסח צריך להסתנות עכשיו, וייאמר: "ואולם לא יטא באחריות פלילית לפי סעיף זה חבר הנהלה או עובד מפעל, מוסד, קרן או גוף שהמטלה משתתפת בהנהלתם, ובלבד שגילו מראש כל טובת הנאה כאסור". כלומר, אם יש לחבר הנהלה מניות, הוא חייב לגלות זאת מראש. השאלה היא רק: למי לגלות, ואטנם קשה מאד לקבוע זאת.

היו"ר נ. ניר: האם לא כדאי בהזדמנות זו לשנות את ניסוחו המסורבל של סעיף 110?

ז. ורהפטיג: התיקון אינו נכון ואינו מובן די צרכו. אני מבין בסעיף 110 הוא סעיף חשוב. עכשיו אנו מרחיבים את המושג "עובד הציבור" גם על הנהלה. אם כך, מדוע אתה מכניס כאן כל עובד? לא צריך לכתוב בחוק דבר שנראה כאבסורדי. על איזו תועלת פרטית מדובר כאן?

ס. אלון: בניח שמנהל חברה לוקח לעצמו 100 לירות מרכוש החברה. קודם כל הוא עובר על כך שהוא גונב. שנית, הוא עובר על סעיף זה, כי בתור עובד ציבור הוא מקבל טובת הנאה פרטית. אנו אוסרים שברגע שגילה זאת - העבירה המיוחדת בתור עובד ציבורי אינה קיימת, אבל עדיין אם גנב, הוא גנב.

ס. יוניצ'סון: אני מציע למחוק את התוספת לסעיף 110, כי דבר זה מסוכן באופן ציבורי. יכול להיות שמנקודת-ראות משפטנית שהורה אתם צודקים, אבל אין להוסיף לסעיף כה מסורבל הוראה, שאפילו אם גילו מראש החוק סגן עליהם. לדאבונו הרב מנצלים עמדות, ואם יהיה עוד הכיסוי החוקי לכך - יעשו זאת עוד יותר.

היו"ר נ. ניר: מה פירוש המלים "בקשר עם התנהגות של כל אדם ביחס לאלה" בסעיף 110? אולי נכתוב: "למרות האסור בסעיף 110, מותר להחזיק במניות".

י. ט. רוננברג: אם יש צורך בתוספת, מדוע יש צורך בה רק כלפי חבר הנהלה או עובד במפעל וכו' ולא לגבי כל עובד ציבור? אם יש מקרים שלטובת העניין מותר כי יפיק טובת הנאה, בהסכמה, צריכים להיות שני תנאים לכך: א) שהדבר יהיה ידוע; ב) שמישהו יהיה אחראי להסכמה לדבר זה. על כן אין צורך בתוספת, אלא בסוף 110 יש לכתוב: "בתנאי שגילה מראש כל טובת הנאה כאסור ובתנאי שניתנה מראש הסכמה לכך". השאלה היא רק מי יתן הסכמה, ואינני יודע אם זאת צריכה לעשות הממשלה, או מבקר המדינה. אני מסכים עם ניתוחו של ח"כ יוניצ'סון, אבל אינני חושב שהפתרון הוא בסתיקה. על כן אולי נחשוב שיהו הגוף שיהיה מוסמך לתת הסכמתו לכך, ונוסיף זאת בסוף סעיף 110. כן הייתי מסכים בהזדמנות זו לנסח אחרת את סעיף 110 כולו. הנקודה המכרעת היא, מי יסכים שמותר לו לקבל טובת הנאה.

ד. בר-רב-האי: כוונת הגילוי היא להעמיד את הדבר לאפשרות של בקורת ציבורית, כדי שלא ישארו עניינים מסויימים טן העין. אני חושב שבדרך כלל אתם מגזימים בפחד מפני סעיף 110. גם אם סעיף זה ישאר בלי התוספת, התביעה הכללית יכולה לנקוט בפעולה מסויימת או לא, בהתאם לשיקול דעתה. על כן יש לשקול אם צריך להוסיף לסעיף 110 את התוספת המוצעת.

היו"ר נ. ניר:

אני חושב שאפילו גילה ואפילו קיבל אישור ההנהלה לכך, לא תמיד הוא פטור. אני מציע להוציא את כל הסעיף הזה ולהשאיר רק דבר אחד - שפותר לחבר הנהלה שיהיו לו סניות בחברה.

ג. יוניצ'טן:

כן ההצדקות שמחפטים הן גם לעובדי הסדינה ולא רק לחברות הקיימות. אני כן, צריך גם עם למצוא את המודוס, שגם להם לפעמים פותר. על כן צריך להוסיף לסעיף, שצריך לגלות, אבל נוסף לכך לומר פי מאשר זאת. אפשר לכתוב: "על פי אישור המטטלה", והיא יכולה להעביר זאת לטר.

ד"ר א. ירינו:

אני מציע לא לסנות את סעיף 110. חוק זה מטפל רק בהגדרה שפציגה את חוג עובדי הציבור, שאין טעם לטפל בו בנפרד. השאלה הכללית, איך עובדי ציבור צריכים להתנהג באותם המצבים הסובבים הרבים שיכול להיות ייגוד אינטרסים בין פילוי תפקיתם והאינטרסים שלהם - זו שאלה רחבה שאי אפשר לפתרה כאן, מפני שהיא נוגעת גם לסוגים אחרים, והיא התעוררה לטפל גם ביחס לחברי הכנסת. היא התעוררה גם בחוק עובדי הסדינה, וצריך לטפל בענין זה או בחוקים טובים או בחוק אחד, אבל לא דרך אגב כאן.

מפני זה נשארת הנקודה היחידה: כמה טובים האנשים הנזכרים בסעיף (6) ככל היתר. אני מסופק אם החזקת סניות היא בניגוד לסעיף 110, אבל אינני בטוח כזאת. על כן הייתי מוסיף פסקה כיוחדת, מבלי לנגוע בסעיף 110, בענין החזקת הסניות; החזקת סניות במפעל שהמטטלה מטתפת בהנהלתו אינה נחשבת כטובה-הנאה לצורך הסעיף הזה. זה היה מאפשר להשאיר את כל השאלה שאיננו יכולים לטפל בה בהיקף הדרוש, עד להודטנות מתאימה.

ה. המטפטטים פ. רוזן:

כאן לא מדובר רק בהחזקת סניות. יכול להיות סקרה שטובהל חברה נותן קרדיט לחברה ומקבל טובת הנאה, כצורת רבית וכדומה. אני חושב שלאור הויכוח שהיה, כדאי שנברר עוד פעם את כל השאלות האלה במסרד המטפטטים.

מנכ"ס:

להשאיר הסעיף פתוח עד לאחר בירור נוסף במסרד המטפטטים, לאור הדיון הנ"ל.

הצבעה: סעיפים 3 (א), (ב), (ג) - נתקבלו.

סעיף 4 - נתקבל.

היו"ר נ. ניר:

בהסכמתכם, חבר הכנסת בר-רב-האי יביא את החוק הזה לכנסת בסם הועדה.

(3) חוק לתיקון פקודת עבודת עובדים

ס. אלון:

לפי המצב החוקי הקיים, אדם שנדון לפאטר של לא יותר מ-3 חדשים או שנדון לפאטר כתוצאה מכך שהוטל עליו קנס של עד 20 לירות ואינו מטלם את הקנס, רשאי לפנות ולבקט לקבל עליו עבודה בעבודות הציבוריות מחוץ לכתלי בית-הסוהר בסתי תקופות: או לפני שהוכנס לבית-הסוהר, או סיד לאחר שהוכנס לסם; אולם אינו רשאי לבקט אם פסק-הדין סורה אחרת.

התיקון המוצע טעלה קודם כל את 20 הלירות ל-300 ל"י, בעקבות החוק לתיקון דרכי עניטה, שהעלה פי 15 את כל הסכומים. נוסף לזה, התיקון מאפשר לו לפנות גם אם הוא יוטב טבוע בבית-הסוהר.

ג. יוניצ'טן:

מטטטתי את דברי ההסבר של הטר, יצאתי בקורת טאד טטויגת; אחרי שהתייעתי עם המטפטטים של סיעתי הייתי עוד יותר טטויג. אחרי מטטעתי את תשובת

סר המלטרה אני עוד יותר סמתייג, ואם יגידו לי שזה נושא חדש - אציע גם הצעת תיקון.

יטבתי בבתי-סוהר אחדים והיתה לי אפשרות ללמוד את הבעיה בכל העולם, אצל כל האסירים ה"טוק" הוא היום הראשון ועוד יומיים-שלושה. אח"כ בפסח שלטה חדשים האסיר הוא כמו טירון, ובפעם השניה הוא כבר בא עם "זכויות של ותק". אני מציע להרחיב לשטה חדשים. סר המלטרה התגאה שהמספר לא גדל, אבל המטרת העברית לא רצתה להכות את החוטא אלא את החטא. אני מציע שתהיה רכות ערעור, כי לפי החוק אפשר לסרב במקרה שהאסיר מבקש. כסבדון על הקודקס הפלילי בכללו, נדון אם בכלל צריך הגבלה של שלטה חדשים.

סר המלטפים פ. רוזן: הבאתי בפני מליאת הכנסת גם סטטיסטיקה, אבל היא היתה בטספרים אבטולוטיים במחוזות סוונים. סטטיסטיקה זו אינה אוטרת הרבה, כי צריך לדעת כמה בקטו וכמה נהנו. אני מבין שהשאלות שעורר ח"כ יוניצ'טן הן חשובות. אם יש השגות בענין זה צריך להזמין סומחים מהמלטרה כדי לברר זאת. מה שסר המלטרה אמר בתשובתו - שזוהי כסובן מעין הטבה לאסיר, ואין נותנים זאת לכל אחד ולא צריך לתת זאת לעבריינים יותר רציניים. כן טען, שחסרים כוחות לטטירה, כי העבדת אנשים סחוץ לכתלי בית-הסוהר סחייבת העמדת סומרים.

אם הועדה רוצה להתעמק בענין זה במידה כזו, אני מציע שנזמין לישיבה הבאה סומחים מסעם בתי-הסוהר.

טובים: סר המלטפים יזמין לישיבה בעוד שבועיים את ב"כ סטה המלטרה וטרות בתי הסוהר.

הישיבה נבעלה בשעה 13.00